

«ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ...»

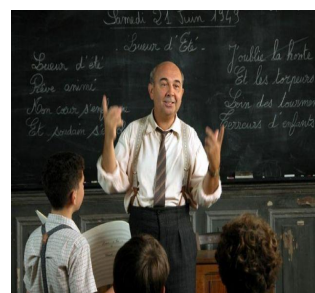
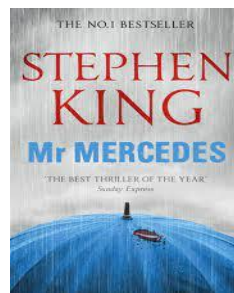
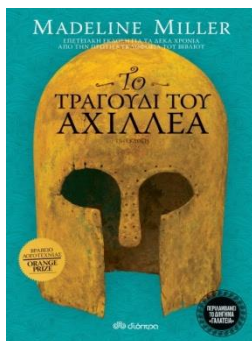

2^ο Γυμνάσιο Νίκαιας «Μαριάνθη Σκάλα»

Σχολικό έτος 2021-2022

Τμήμα Β 1

Προαιρετική εργασία στο μάθημα της νεοελληνικής Λογοτεχνίας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή

Ηλίας Μαρούλης.....	1
Ναυσικά Κουμαρά.....	2
Κρίστο Κρασνίκι.....	4
Χάρης Αλεβυζάκης.....	5
Γιάννης Γκότσης.....	6
Γιώργος Γεωργίου.....	7
Σουζάνα Γκαμποϊάν.....	8
Στάθης Δελλαπόρτας.....	10
Γιάννης Λαδάς.....	11
Άννα-Μαρία Μαυρέλου.....	12

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το μάθημα της νεοελληνικής Λογοτεχνίας καλείται να φέρει τους μαθητές σε επαφή με κείμενα... Αυτό όμως που είναι πραγματικά σημαντικό είναι τα παιδιά να αγαπήσουν να διαβάζουν. Όλοι έχουμε κάποια κείμενα που κάποτε διαβάσαμε και για κάποιους λόγους μας εντυπώθηκαν και τα θυμόμαστε. Κι αυτό γιατί «μίλησαν στην καρδιά μας» ή λειτουργώντας 'αποκαλύπτικά' μας έδωσαν γνώσεις που ως τότε δεν είχαμε ή ακόμα γιατί άγγιζαν ζητήματα που μας ενδιέφεραν και που συνδέονταν με τις εμπειρίες και τα βιώματά μας!

Στο πλαίσιο αυτής της εργασίας τα παιδιά κλήθηκαν ελεύθερα να βρούν τέτοια κείμενα και να μας τα παρουσιάσουν μαζί με τους λόγους για τους οποίους τα ξεχώρισαν και τα θυμούνται.

Με πολλή αγάπη απέναντι στη δουλειά τους τα συγκέντρωσα εδώ.

Η καθηγήτριά τους Ιωσηφίδη Χαρίκλεια

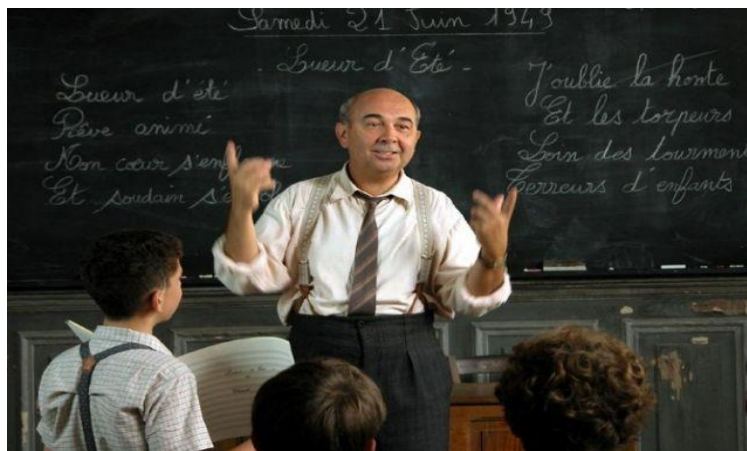
ΗΛΙΑΣ ΜΑΡΟΥΛΗΣ

Ένα διήγημα που διάβασα πρόσφατα και μου άρεσε πολύ είναι το «Να είσαι καλά Δάσκαλε», του Γ. Ιωάννου. Πρόκειται για ένα κείμενο που στηρίζεται σε πραγματικά γεγονότα, όπου ο συγγραφέας θυμάται έναν ξεχωριστό δάσκαλο, που έφερε νέα πνοή στο σχολείο του.

Όπως είδαμε στο διήγημα, ο δάσκαλος αυτός δεν έμοιαζε με τους άλλους. Ήταν φιλικός, ευγενικός και πάνω απόλα έκανε μάθημα με κέφι, προσπαθώντας να κερδίσει το ενδιαφέρον των μαθητών του. Τους δίδαξε τα δημοτικά τραγούδια με ζωντανό και βιωματικό τρόπο, χρησιμοποιώντας τα τεχνολογικά μέσα της εποχής, για να ενθαρρύνει την συμμετοχή των παιδιών. Έτσι, κατάφερε να κάνει τους μαθητές να γνωρίσουν τα στοιχεία της παράδοσής τους και να τα εκτιμήσουν.

Κατά τη γνώμη μου, ο δάσκαλος αυτός αποτελεί ένα πολύ καλό παράδειγμα εκπαιδευτικού, ακόμα και για το σημερινό σχολείο. Γι αυτό, είναι σημαντικό όλοι να διαβάσουν το κείμενο αυτό, για να δουν πως ένας δάσκαλος μπορεί, αν έχει τη διάθεση, να κεντρίσει το ενδιαφέρον των μαθητών του και την εμπιστοσύνη τους και να τους εμπνεύσει την αγάπη για τις παραδόσεις τους, την ιστορία τους, και γενικά για την γνώση. Αυτή η μέθοδος διδασκαλίας που θέτει στο κέντρο το μαθητή και τις ανάγκες του, πρέπει να γίνει πρότυπο και να εφαρμοστεί σε όλα τα σχολεία, ώστε να σταματήσει να θεωρείται το μάθημα μια κουραστική και βαρετή διδασκαλία.

Το διήγημα αυτό με την απλή γλώσσα, τις περιγραφές του, με τους διαλόγους και, κυρίως, τα μηνύματα που δίνει, αξίζει να διαβαστεί από όλους.

Εικόνα από τη γαλλική βραβευμένη ταινία: «Τα παιδιά της χορωδίας» του Christophe Barratier (2004)

ΝΑΥΣΙΚΑ ΚΟΥΜΑΡΑ

Ένα από τα αγαπημένα μου βιβλία είναι το «Τραγούδι του Αχιλλέα». Το βιβλίο αυτό είναι ένα ισχυρό μυθιστόρημα που εξερευνά την ανομολόγητη σχέση δύο αρχετυπικών ηρώων, είναι κυρίως, συναισθηματικό στο πρώτο μέρος, ενώ στο δεύτερο μέρος κατακτά την επική του δυναμική.

Η υπόθεση, σύμφωνα με τη δική μου ανάγνωση, έχει να κάνει με τον Πάτροκλο, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από ένα ασήμαντο βασίλειο. Το αγόρι στέλνεται εξόριστος στην Αυλή της Φθίας, για να ανδρωθεί πλάι σε συνομήλικους του και στην σκιά του πρίγκηπα Αχιλλέα, για τον οποίο οι προφητείες έχουν φυλάξει ξεχωριστή θέση στην Ιστορία. Τα δύο αγόρια γίνονται φίλοι, ο Πάτροκλος ονομάζεται πρώτος σύντροφος του Αχιλλέα και στέλνονται να μαθητεύσουν για τρία χρόνια στη σπηλιά του δάσκαλου-θρύλου Χείρωνα. Εκεί, η σχέση τους ανθίζει και συνειδητοποιούν ότι η πορεία που θα ακολουθήσουν στον κόσμο θα είναι κοινή.

Αμέσως μετά την επιστροφή τους, φτάνουν νέα για το μεγάλο πόλεμο που ετοιμάζεται να εξαπολύσει η ελληνική συμμαχία εναντίον της Τροίας, με αφορμή την αρπαγή της Ωραίας Ελένης. Οι υπόλοιποι βασιλιάδες θέλουν οπωσδήποτε να πάρει μέρος ο Αχιλλέας, μιας και οι ικανότητές του στη μάχη φημολογείται ότι είναι ανυπέρβλητες. Παρά τις αντιρρήσεις της Θέτιδας, της μητέρας του, ο νεαρός πολεμιστής πείθεται, έχοντας στο μυαλό του ότι έτσι εκπληρώνεται το πεπρωμένο του και θα δοξαστεί το όνομά του.

Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου, η δράση μεταφέρεται κάτω από τα τείχη της Τροίας και περιγράφονται πολλά από τα γνωστά περιστατικά της Ιλιάδας, πάντα μέσα από την οπτική γωνία του Πάτροκλου. Στο δέκατο χρόνο του πολέμου ο Αχιλλέας έρχεται σε σφοδρή σύγκρουση με τον υπερφίαλο ηγέτη της εκστρατείας, τον Αγαμέμνονα και αποφασίζει να αποσυρθεί μαζί με τους Μυρμιδόνες του. Οι Τρώες εκμεταλλεύονται την διχόνοια των Αχαιών και αλληπάλληλες επιθέσεις καταφέρνουν να σπάσουν τις γραμμές τους και να φτάσουν ως τα καράβια. Μπροστά στο ενδεχόμενο της καταστροφικής για όλους ήττας, ο Αχιλλέας παραμερίζει τον εγωισμό του και επιτρέπει στον Πάτροκλο να ντυθεί την πανοπλία του και να βγεί στο πεδίο της μάχης υποκρινόμενος ότι είναι ο μεγάλος πολεμιστής. Είναι η στιγμή που περίμενε ο Πάτροκλος για να γίνει ήρωας. Είναι η στιγμή την οποία οι Μοίρες περίμεναν για χρόνια.

Κατά την άποψή μου είναι ένα καλογραμμένο μυθιστόρημα, η ιστορία κυλάει και σε παρασέρνει. Η ατμόσφαιρα, οι χαρακτήρες και η πλοκή είναι όλα σε υψηλό επίπεδο, ενώ ταυτόχρονα το περιεχόμενο είναι άκρως ψυχαγωγικό.

Το εξώφυλλο του βιβλίου έτσι όπως ζωγραφίστηκε στο χέρι από την ίδια τη μαθήτρια

ΚΡΙΣΤΟ ΚΡΑΣΝΙΚΙ

Το βιβλίο που μου άρεσε ήταν «Το Ημερολόγιο της Άννα Φράνκ».

Μου άρεσε γιατί μιλάει για τις δύσκολες συνθήκες κατά την διάρκεια του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. Η Άννα Φράνκ ήταν ένα κορίτσι εβραϊκής καταγωγής από το Ισραήλ. Μαζί με την οικογένειά της προσπαθούσε να επιβιώσει σε ένα καταφύγιο και μετά σε μία σοφίτα. Ήταν 14 χρονών όταν την έπιασαν και την έβαλαν σε ένα στρατόπεδο. Εκεί πέθανε από Γερμανούς στρατιώτες.

Αυτό το βιβλίο είναι το 5^ο καλύτερο βιβλίο με ιστορία γιατί μαθαίνουμε πόσο δύσκολες ήταν οι συνθήκες κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Φωτογραφία της Άννας Φράνκ

ΧΑΡΗΣ ΑΛΕΒΥΖΑΚΗΣ

«Ο Πρίγκιπας και η Αλεπού»

Η επιλογή του συγκεκριμένου κειμένου έγινε επειδή μου άρεσε πολύ το θέμα του.

Μας δίνει να καταλάβουμε την σημασία της αληθινής αγάπης και της φιλίας στη ζωή των ανθρώπων. Διαβάζοντάς το, ταυτίζομαι και αντιλαμβάνομαι την αξία που έχει η φιλία και την ανάγκη που έχει ο άνθρωπος για συναισθηματικούς δεσμούς.

Ο ήρωας του κειμένου αυτού κατάλαβε ότι για να αποκτήσει αληθινούς φίλους πρέπει πρώτα να τους γνωρίσει καλά και να τους δεχτεί, ακόμα και αν έχουν κάτι διαφορετικό. Είναι συμβολικό και διδακτικό παραμύθι γιαυτό κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΟΤΣΗΣ

Το βιβλίο που μου άρεσε δεν υπάρχει στο σχολικό βιβλίο. Ο τίτλος είναι “MrMercedes” από τον απίστευτο συγγραφέα Steven King. Δυστυχώς, η απόφαση να επιλέξω ένα βιβλίο από όλα αυτά που έχω διαβάσει ήταν δύσκολη, επειδή όλα τα βιβλία μου αρέσουν. Αλλά επέλεξα αυτό (το βιβλίο) επειδή είναι αστυνομικό, μυστηρίου. Το βιβλίο αυτό ήταν και σε σειρά το 2020, αλλά μπορείς να το βρεις και στο AMAZON.

Στη σειρά και στο βιβλίο η υπόθεση είναι η εξής: Είναι ένας serial killer που σκότωσε 130 άτομα και τραυμάτισε 30 με ένα αμάξι Mercedes. Επίσης, υπάρχει ένας αστυνομικός που κυνηγάει τον serial killer με δύο παιδιά hacker. Επίσης, ο serial killer σκοτώνει και αθώα άτομα επειδή ξέρουν στοιχεία για αυτόν. Τέλος, ο δολοφόνος έχει θέματα με την δουλειά γιατί τον κοροϊδεύουν συνεργάτες και συνάδελφοι, όπου μετά και αυτούς θα τους σκοτώσει.

Επέλεξα αυτό το βιβλίο επειδή μου άρεσε η δράση, το μυστήριο και η αγωνία που είχε. Το μήνυμα που μας δίνει είναι ότι όσο έξυπνος και να είναι ο κλέφτης πάντα στο τέλος τον βρίσκουν.

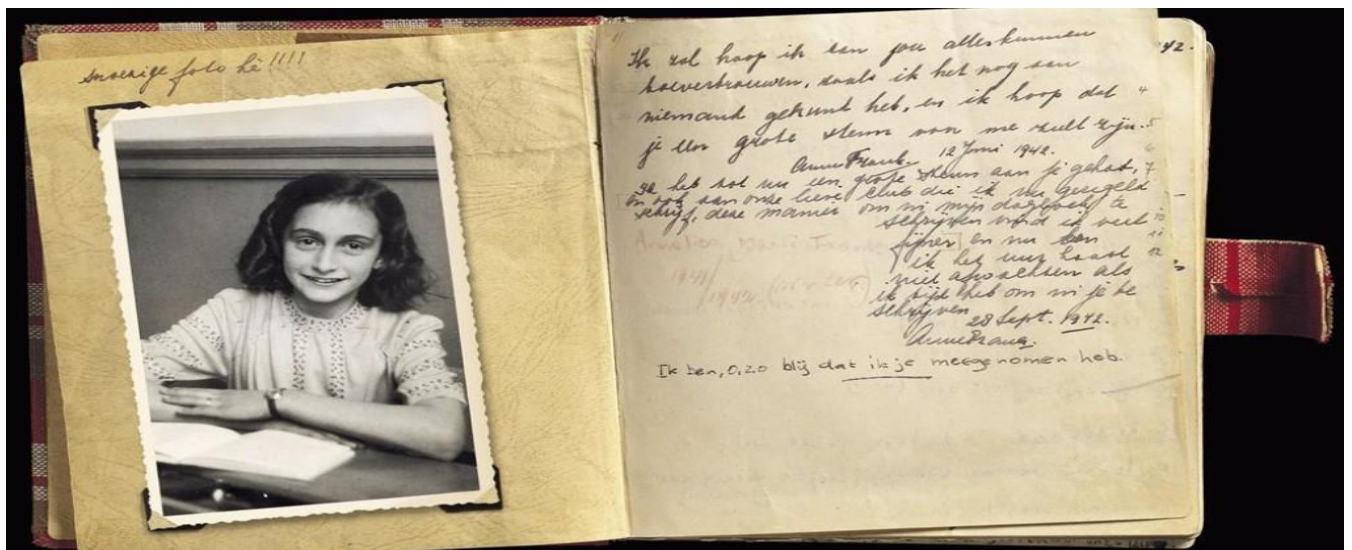
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

«Από το Ημερολόγιο της Άννας Φράνκ» (σχολικό βιβλίο σελ.46)

Το κείμενο της Άννας Φρανκ παρουσιάζει και τα αρνητικά στοιχεία από την οικογένεια της Άννας. Ο πατέρας ότι δεν δείχνει να αγαπάει την Άννα, όμως στην αδελφή της δείχνει ότι έχει αδυναμία. Ενώ ο πατέρας αγαπάει και τις δύο κόρες του.

Η Άννα αισθάνεται καλά επειδή ξέρει ότι έχει κάποιον που την αγαπάει και τη νοιάζεται. Επίσης οι συγκρούσεις της Άννας με την αδελφή και τη μητέρα της είναι συχνές. Κι η μητέρα της πάντοτε υπερασπίζεται τη Μάρικοτ. Η απογοήτευση της Άννας για αυτήν την κατάσταση είναι μεγάλη και ειδικά όταν ο πατέρα της μια φορά δεν ήταν με το μέρος της. Αυτό ήταν ένα γεγονός που την πλήγωσε αρκετά.

Η επιλογή του συγκεκριμένου κειμένου είναι ότι αρκετά από τα στοιχεία που αναφέρονται θυμίζουν τις σχέσεις μας με την οικογένειά μας, οι συγκρούσεις μεταξύ των αδελφών είναι αναπόφευκτες, καθώς είναι διαφορετικές προσωπικότητες. Ακούμε κάποιες φορές οι γονείς να υπερασπίζονται τον ένα περισσότερο, με αποτέλεσμα το άλλο παιδί να νιώθει απογοήτευση και ότι κανένας δεν το καταλαβαίνει. Βέβαια πιστεύω ότι αν και υπάρχουν οι εντάσεις μέσα σε μια οικογένεια, στην πραγματικότητα υπάρχει η αγάπη του τα σβήνει όλα και όλοι είναι ευτυχημένοι.

ΣΟΥΖΑΝΑ ΓΚΑΜΠΟΪΑΝ

Το «Τελειώνει μ'εμάς» είναι ρομαντικό-αισθηματικό βιβλίο το οποίο εξιστορεί την τραυματικά ζωή της Lily's.

Η ιστορία ξεκινά όπου η πρωταγωνίστρια γνωρίζει τον Ryle σε μια ταράτσα με θέα τη μαγευτική Βοστώνη. Καθώς συνεχίζουμε την ανάγνωση του βιβλίου βλέπουμε το παρελθόν της Lily στο οποίο παρατηρούμε το τοξικό σπίτι-περιβάλλον όπου μεγάλωσε αλλά και τον πρώτο έρωτά της τον Atlas. Οι μέρες περνούν και ο Ryle με τη Lily έρχονται πολύ κοντά όπου αποφασίζουν να περάσουν μια νύχτα μαζί. Όλα ήταν τέλεια ώσπου ο Ryle τραυματίζει το χέρι του με το καυτό ταψί, η Lily επηρεασμένη από το αλκοόλ ξεσπάει σε γέλια. Εκεί ήταν που όλα καταστράφηκαν. Ο Ryle έσπρωξε τη Lily κι εκείνη πέφτοντας χτυπάει το κεφάλι της στη γωνία του τραπεζιού. Τότε φρικτες αναμνήσεις γέμισαν το μυαλό της κοπέλας, θυμήθηκε την μητέρα της η οποία κακοποιούνταν από τον συζυγό της.

Μετά από έξι μήνες ο Ryle και η Lily παντρεύονται. Αυτό το διάστημα παρουσιάζεται η σχέση του ζευγαριού, αλλά και η εμφάνιση του Atlas που φέρνει αναταράξεις. Ένα βράδυ, ο Ryle καθώς ξεπακετάρει τα πράγματα της γυναίκας του (Lily) βλέπει τα γράμματα-ημερολόγιό της. Εκείνος γεμάτος περιέργεια τα διαβάσει, σοκαρισμένος παρατηρεί ένα μαγνητάκι το οποίο είχε δωρίσει ο Atlas στην Lily, και νευριασμένος αρχίζει τις κακές συνήθειες, αρχίζει να μεθάει. Οι ώρες περνούν και η Lily γυρνάει από το ανθοπωλείο όπου εργάζεται και αντικρίζει το μεθυσμένο και νευριασμένο σύζυγό της. Ο Ryle εκείνη τη στιγμή τη ρωτάει πού βρήκε το μαγνητάκι, η Lily σατισμένη δεν απαντάει. Κατόπιν ο Ryle της δίνει μια εφημερίδα και την αναγκάζει να διαβάσει. Η κοπέλα διαβάσει, μόλις συνειδητοποιεί ότι τι άρθρο μιλάει για τον Atlas, σταματάει. Ο άντρας μεθυσμένος την πλησιάζει και τη φιλάει στο λαιμό. Η Lily λέγοντας του ότι δεν επιθυμεί να έρθουν σε ερωτική επαφή εκνευρίζεται. Την σπρώχνει και την πάει στην κρεβατοκάμαρα όπου τελικά τη βίασε χωρίς να δώσει βάση στον αρνητισμό της κοπέλας.

Πολλά και διάφορα γεγονότα συμβαίνουν, άλλα σημαντικά κι άλλα όχι. Εννέα μήνες μετά η Lily γεννάει ένα υγιέστατο κοριτσάκι. Ο Ryle πιστεύει πως όλα είναι τέλεια έχοντας τον έρωτα της ζωής του και την κόρη του. Η Lily όμως από την άλλη δεν ήθελε η κόρη της να μεγαλώσει όπως αυτή, να φοβάται τον πατέρα της όταν νευριάζει αλλά κυριότερα να τον μισησει όπως έκανε εκείνη. Με αποτέλεσμα η Lily να ζητήσει διαζύγιο, τότε ήταν που ο Ryle ξύμνησε από το λήθαργό του. Ο νεαρός άντρας παρακαλούσε να το ξανασκεφτεί και να του δώσει μία ευκαιρία, η Lily όμως αρνούνταν κατηγορηματικά. Τέλος η Lily μετά το διαζύγιό της με τον Ryle, γύρισε

στον πρώτο της έρωτα τον Atlas, όπου την περίμενε μια χαρούμενη ζωή με την κόρη της.

Διάλεξα αυτό το βιβλίο, διότι η Colleen Hoover παρουσιάζει την ενδογενή βία με μια ρομαντική ιστορία. Επίσης μας δείχνει πως ο/η σύζυγος μπορεί να γίνει χειριστικός και πιεστικός, αλλά ότι η αγάπη έστω μέσω της κακοποίησης και του βιασμού δε σταματάει. Η Colleen μεγαλώνοντας σε τέτοιου είδους περιβάλλον αποφάσισε να γράψει την ιστορία της ίδιας της μητέρας της, μετατρέποντας τη Lily σε πιο δυναμικό χαρακτήρα. Το «Τελειώνει μ'εμάς» μας βοηθά σε πολλούς τομείς όπως η αλλαγή οπτικής γωνίας, η κατανόηση αυτών των γυναικών/ανδρών και βασικότερο η ευαισθητοποίηση του κόσμου. Η Colleen μας μεταφέρει πολλά και βαθιά νοήματα της ζωής με όλα της τα βιβλία.

ΣΤΑΘΗΣ ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑΣ

Πρόσφατα, στο μάθημα των κειμένων, διαβάσαμε ένα απόσπασμα από το μυθιστόρημα «Ο μικρός πρίγκηπας». Θυμήθηκα ότι το βιβλίο αυτό μου είχε κάνει μεγάλη εντύπωση στο παρελθόν, με μάγευαν οι περιπέτειες και τα ταξίδια του μικρού πρίγκηπα. Κυρίως, όμως, λάτρεψα το ηθικό δίδαγμα για τη φιλία.

Στο απόσπασμα του σχολικού βιβλίου, ο μικρός πρίγκηπας συναντάει μια αλεπού, η οποία του διδάσκει πως να την «ημερώσει», δηλαδή πως να την κάνει φίλη του. Από τα λόγια της αλεπούς μπορούμε να καταλάβουμε ότι η φιλία χρειάζεται αφοσίωση, υπομονή και πολύ προσπάθεια ώστε να κερδίσει κάποιος την εμπιστοσύνη του άλλου. Στη συνέχεια, η αλεπού μιλάει στο παιδί για το τριαντάφυλλό του και το βοηθάει να κατανοήσει ότι αυτό είναι το μοναδικό στον κόσμο και ξεχωριστό από τα άλλα, γιατί έχει δημιουργήσει μία φιλική σχέση μαζί του. Η αλεπού διδάσκει στο παιδί πόσο σημαντική είναι η φιλία, καθώς είναι αυτή που δίνει νόημα και αξία στη ζωή.

Επίσης, το μυθιστόρημα είναι αλληγορικό. Μιλάει για πολύ σημαντικά θέματα της ζωής. Οι διάλογοι, η απλή γλώσσα, τα φανταστικά στοιχεία και το ηθικό δίδαγμα δίνουν ζωντάνια και ενδιαφέρον. Τέλος, πιστεύω πως όλοι αξίζει να το διαβάσουν.

*"Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται πάντα συμβουλές.
Μερικές φορές το μόνο που χρειάζονται είναι
ένα χέρι για να κρατηθούν, ένα αυτί να τους ακούσει,
και μια καρδιά που μπορεί να τους καταλάβει."
Μικρός Πρίγκηπας*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΔΑΣ

«Η τρίπλα των ονείρων»

Πρόσφατα, διάβασα ένα διήγημα που αναφέρεται στο όνειρο ενός παλαίμαχου ποδοσφαιριστή, του Μίμη Αρούκατου, να κάνει την τέλεια τρίπλα, που όμως δεν κατάφερε να υλοποιήσει.

Όπως περιγράφει, η μπάλα συνεχώς μπλέκεται στα μπούτια του, με αποτέλεσμα να πέφτει κάτω και να χάνει την θέση του στην βασική ενδεκάδα και στην εκτίμηση των φιλάθλων. Κι έτσι φτάνει να σταματήσει την καριέρα του νωρίτερα και άδοξα. Κανένας δεν ασχολήθηκε και η τρίπλα του ξεχάστηκε, μέχρι που την είδε στο παγκόσμιο πρωτάθλημα του '98 να υλοποιείται από τον μεξικάνο παίκτη Μπλάνκο. Αυτός σήκωσε την μπάλα με τα πόδια του και έφυγε μαζί της περνώντας δύο αμυντικούς.

Το κείμενο αυτό μου άρεσε πολύ διότι προβάλλει το ηθικό δίδαγμα ποτέ να μην τα παρατάς τα όνειρά σου και να τα κυνηγάς όσο πιο πολύ μπορείς. Γιατί μπορεί στο μέλλον το όνειρο που έχεις να γίνει πραγματικότητα είτε από εσένα είτε από κάποιον άλλο. Στην προκειμένη περίπτωση, την τρίπλα που είχε σκεφτεί ο Μίμης Αρούκατος δεν κατάφερε να την υλοποιήσει ο ίδιος αλλά μετά από χρόνια ο Μπλάνκο με την εθνική ομάδα του Μεξικού. Αν, λοιπόν, είχε επιμείνει περισσότερο, ίσως να τα κατάφερνε ο ίδιος. Και όχι κάποιος άλλος στη θέση του.

Το διήγημα αυτό θα μου μείνει αξέχαστο, καθώς θα μου θυμίζει πάντα ότι δεν πρέπει να τα παρατάω αλλά να αγωνίζομαι μέχρι τέλους για «την τρίπλα των ονείρων μου».

Ο Κουαμουτέμοκ Μπλάνκο πραγματοποιεί την ιδιότυπη τρίπλα του

ANNA-MARIA ΜΑΥΡΕΛΟΥ

Επέλεξα το απόσπασμα «Τα ψάθινα καπέλα» της σελ. 52 από το σχολικό βιβλίο. Αυτό το κείμενο μας μιλάει για μια οικογένεια με τρεις κόρες που στο συγκεκριμένο απόσπασμα του βιβλίου αφηγείται η μικρότερη αδερφή της οικογένειας. [...] Κυρίως αναπολεί τις αξέχαστες και όμορφες στιγμές των κυριακάτικων εκδρομών με τον πατέρα τους στη θάλασσα. Αφηγείται τις εμπειρίες της με άτομα από τον οικογενειακό της κύκλο, όταν βρίσκονταν στη θάλασσα ή και στο χωριό. Περιγράφει περιληπτικά τη συμπεριφορά της αδερφής της Μαρίας, τις ευωδιές της γης και την απεραντοσύνη της θάλασσας.

Όλοι χάρη στη θάλασσα, όπως και η Έλλη, η Ξαδέρφη της και η Ινφάντα, η άλλη αδερφή της, συμπεριφέρονται παιδιάστικα. Ακόμα και η ίδια η συγγραφέας ένιωθε να την επηρεάζει το καλοκαίρι και η θάλασσα. Καθώς τα αφηγείται, γυρνάει στα παιδικά της χρόνια και να νιώθει πάλι παιδί. Είναι αναμνήσεις που θα τη συντρόφευαν στα δύσκολα χρόνια του Β Παγκοσμίου πολέμου.

Επέλεξα αυτό το κείμενο, καθώς προβάλλει τις απλές χαρές της καθημερινότητας και της συντροφιάς με αγαπημένα πρόσωπα. Αναδεικνύει το ζήτημα των οικογενειακών σχέσεων και τα πρόσωπα διακατέχονται από ευγενικά και όμορφα συναισθήματα, όπως αθωότητα, αγάπη, τρυφερότητα, ξεγνοιασιά. Επίσης φαίνεται ότι τα κορίτσια δεν επηρεάζονται από τις δύσκολες καταστάσεις που φέρνει ο χωρισμός των γονιών ή από τον ιδιόμορφο χαρακτήρα του πατέρα τους, ο οποίος όμως πάντα έβρισκε χρόνο για τις κόρες του, ιδιαίτερα τις Κυριακές που τις πήγαινε εκδρομές στη θάλασσα και μαζεύονταν εκεί όλοι οι συγγενείς. Αυτές τις στιγμές η συγγραφέας τις θεωρεί ως τις πιο συναρπαστικές και ενδιαφέρουσες.

Σκηνή από την τηλεοπτική μεταφορά του βιβλίου «Τα ψάθινα καπέλα»